

Kypärän reuna, boonien lieri tai ke iyah varjostivat heidän kasvojaan, suojalasit peittivät silmät. Uhkaavalta näyt-tävä asu ei ollut sopiva paikallisten kansalaisten keskuudessa käytettäväksi, jos oli tarkoitus luoda ystävällismielisiä suh-teita. Omien sotilaiden keskuudessa sillä ei ollut väliä. Juuri heidän vaiteliaisuutensa yhdistettynä tehokkuuteen tuotti huhumyllyyn lisäkierroksia. Javi ei voinut ymmärtää, miten miehet, ja vielä sotilaat, saattoivat keksiä niin hurjia juttuja. Li-säksi hänen päästään oli luvattu palkkio Irakissa, jossa terro-ristit kutsuivat häntä Luodiksi – yksityiskohta, jota hän ei ollut kertonut vaimolleen.

Päivä kului hitaasti. He tekivät kukin omia voimisteluliikkeitään verrytelläkseen ja vaihtoivat vartiovuoroa sopivin välein. Sotilaan kannattaa nukkua silloin, kun siihen on mahdollisuus, ja he käyttivät tilaisuutta hyväkseen. Raunioitten välissä ujeltava, hiekkaa nostattava tuuli haittasi, ponchot ja suojaviitat olivat hyvään tarpeeseen.

Vicho lepäsi vapaavuorollaan tähystyspaikallaan jalat nostettuina ylös betonireunukselle. Hän oli laulanut isomummultaan oppimansa navajojen saalistuslaulun äänettömästi mielessään heti heidän asetuttuaan asemaan. Sallittuaan ajatuksilleen hetken yksityisyyttä hän mietiskeli, miten voisi parantaa suhdettaan tyttöystäväänsä. Hän oli valmis perustamaan perheen, mutta nainen ei. Doli inhosi hänen sotilas-elämäänsä, ja tuntui jotenkin etääntyneen. Vicho mietti, oliko suhde hänelle itselleen niin merkityksellinen, että hän hylkäisi työnsä sen vuoksi. Vai pitikö hän nykyistä tehtäväänsä niin tärkeänä, että uhraisi sille suhteensa ja rakkautensa.

Iltapäivällä molemmat ampujat nuuskivat ilmaa. Tarkkailivat jälleen tuulta. Vicho vahvisti tuoreimmat mittaustulokset ja tarkasteli uudelleen ympäristöä kiikarilla. Vaimea, etäinen auton hurina keskeytti heidän ajatuksensa. Ampujat kuuntelivat. Kyllä – kohde oli tulossa. He hengittivät rauhallisesti. Odottivat.

Kuulonsa äärimmilleen herkistänyt Javi kuuli jotain muuta. Hiljaista surinaa jostain korkealta. Rafikin oli erottanut sen tinnituksestaan huolimatta. Rafi läjäytti kypärän päähänsä, kokosi jalustan ja sujautti kiväärin viereensä betonireunuksen katveeseen. Javi ryömi Rafin viereen oma kiväärinsä suojattuna. Hitaasti lähestyvä kolonna oli yhä havaittavissa, mutta ääni ei ollut peräisin siitä.